



MATTHEÛS

4:1-17

Jezus weerstaat de verzoeken van de duivel en begint Zijn openbare prediking in Galilea.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/mattheus/4-1-17

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	De drie soorten verzoeking van Jezus	11 min	3
2	Hoe de duivel Jezus benaderde	4 min	8
3	Kon Jezus zondigen?	3 min	10
4	Jezus neemt de prediking van Johannes over	4 min	11
5	Het licht breekt aan in Galilea	4 min	14
	Om verder te lezen		16

1

De drie soorten verzoeking van Jezus

Laten we nu naar Mattheüs hoofdstuk 4 gaan. Daar gaan we verder met onze studie van het Evangelie van Mattheüs, terwijl we naar het leven van Jezus kijken. In de eerste elf verzen van hoofdstuk 4 lazen we het verhaal van de verzoeking van Jezus. Jezus werd op drie punten verzocht. Allereerst werd Hij verzocht om stenen in brood te veranderen, op een moment dat Hij net een vastenperiode van veertig dagen afsloot en buitengewoon veel honger had. Hij werd verzocht om van een hoog punt van de tempel af te springen, zodat de engelen van God Hem veilig naar beneden zouden brengen, waarschijnlijk voor de ogen van een grote menigte. Hij werd ook verzocht om Zich neer te buigen en satan te aanbidden, zodat satan Hem alle koninkrijken van de wereld in hun heerlijkheid zou geven.

Ik denk dat het opzettelijk is dat we hier uit elk van de drie categorieën één voorbeeld van verzoeking hebben. In 1 Johannes hoofdstuk 2, de verzen 15 tot en met 17, zegt Johannes:

Heb de wereld niet lief en ook niet wat in de wereld is. Als iemand de wereld liefheeft, is de liefde van de Vader niet in hem. Want al wat in de wereld is: de begeerte van het vlees, de begeerte van de ogen en de hoogmoed van het leven, is niet uit de Vader, maar is uit de wereld. En de wereld gaat voorbij met haar begeerte; maar wie de wil van God doet, blijft tot in eeuwigheid.

1 JOHANNES 2:15-17

Let erop dat Johannes zei dat alles wat in de wereld is, bestaat uit de begeerte van het vlees, de begeerte van de ogen en de hoogmoed van het leven. Er zijn eigenlijk maar heel weinig verzoekingingen die ik me persoonlijk kan voorstellen en die niet in een van die categorieën vallen.

Wat is de begeerte van het vlees? Het vlees verwijst naar je lichamelijke natuur, de natuurlijke mens, die grotendeels geconcentreerd is in je lichaam, je vlees en de verlangens van je vlees: je verlangen naar voedsel, je verlangen naar seks, je verlangen naar drank, je verlangen naar slaap — de dingen waar een lichaam naar hunkert. Die dingen zijn de verlangens, of de begeerten, van het vlees. Veel van de verzoeken waarmee we te maken krijgen, doen een beroep op onze lichamelijke verlangens. Deze lichamelijke verlangens zijn op zichzelf niet slecht. Jezus Zelf had deze verlangens. Maar als je ze over je laat heersen en ze zo ver gehoorzaamt dat je God ongehoorzaam bent, wordt dat zonde. Een van de gebieden waarop verzoeking veel voorkomt, is dus de begeerte van het vlees. Jezus werd op dit gebied verzocht toen Hij, op een moment dat Hij heel veel honger had, werd verzocht om stenen in brood te veranderen. Hij had trek in voedsel en werd verzocht toe te geven aan een begeerte van het vlees, maar dat deed Hij niet.

Wat is de begeerte van de ogen? Wanneer veel mensen aan de begeerte van de ogen denken, denken ze aan het begerig kijken naar een vrouw. Dat komt doordat ze denken aan de uitspraak van Jezus dat als een man naar een vrouw kijkt om haar te begeren, hij in zijn hart al overspel met haar heeft gepleegd:

Maar Ik zeg u dat al wie naar een vrouw kijkt om haar te begeren, in zijn hart al overspel met haar gepleegd heeft.

MATTHEÛS 5:28

Omdat daarin over kijken wordt gesproken, wat met de ogen te maken heeft, en over begeren, lijkt het sommigen dat de begeerte van de ogen te maken heeft met het begerig kijken naar iemand van het andere geslacht. Ik geloof echter niet dat die uitdrukking dat betekent.

Begerig naar iemand van het andere geslacht kijken is eenvoudigweg een uiting van de begeerte van het vlees. Het is gewoon een onderdeel van die gewone begeerte. Net zoals de geur van voedsel een beroep doet op je eetlust wanneer je honger hebt, zo doet het zien van iets verleidelijks of aanlokkelijks een beroep op datzelfde soort verlangen wanneer je daardoor begeerte ervaart. Het is de begeerte van het vlees.

De begeerte van de ogen is iets heel anders. Ze heeft te maken met het verlangen om dingen te verwerven, het verlangen om dingen te bezitten. We weten dit door het gangbare gebruik — niet van de term ‘de begeerte van de ogen’, maar van de manier waarop in de Schrift van het Oude Testament vaak over de ogen wordt gesproken. In Prediker zegt Salomo dat hij, toen hij zeer rijk was en in zijn leven gewetenloos en ongedisciplineerd leefde:

Al wat mijn ogen verlangden, onthield ik ze niet. Ik ontzegde mijn hart geen enkele blijdschap, want mijn hart werd verblijd vanwege al mijn zwoegen. Dat was mijn deel voor al mijn zwoegen.

PREDIKER 2:10

Hij doelt op bezittingen. In dit geval heeft hij het niet over vrouwen. Als hij prachtige strijdwagens, fraai meubilair of iets anders verlangde, ontzegde hij zichzelf dat niet. Dat zijn de verlangens van zijn ogen.

In de Hebreeuwse taal betekende de uitdrukking ‘een goed oog’ dat iemand vrijgevig was. De uitdrukking ‘een boos oog’ betekende dat iemand hebzuchtig of begerig was. De grondtekst van de aangehaalde passages gebruikt deze oog-uitdrukkingen letterlijk; Nederlandse Bijbelvertalingen kunnen ze idiomatisch weergeven. We zien dit in het boek Spreuken, waar staat dat wie een goed oog heeft, gezegend is omdat hij zijn goederen aan de armen geeft:

Wie gunnend is, die wordt gezegend, want hij geeft van zijn brood aan de armen.

SPREUKEN 22:9

Er wordt ook gesproken over de man met een boos oog als een man die hebzuchtig is en zijn bezittingen vasthoudt.

Jezus gebruikte deze uitdrukkingen ook in de Bergrede, in Mattheüs 6, toen Hij zei:

Als uw oog goed is, zal heel uw lichaam verlicht zijn. Maar als uw oog boos is, zal heel uw lichaam duister zijn.

MATTHEÛS 6:22-23

Hij gebruikte diezelfde uitdrukking. Hij sprak over hebzucht en vrijgevigheid als twee tegengestelde houdingen.

De begeerte van de ogen is het verlangen dingen te bezitten. Het is hebzucht. Jezus werd meegenomen naar een hoge berg. Daar kreeg Hij al de koninkrijken van de wereld en hun heerlijkheid te zien, en er werd Hem gezegd dat Hij die kon krijgen als Hij voor satan zou neerbuigen en hem zou aanbidden. Al de rijkdom en al de heerlijkheid van de koninkrijken van de wereld waren de dingen die Salomo zichzelf niet ontzegde.

Jezus ontzegde Zichzelf die dingen en nam ze niet aan vanwege de voorwaarden waaronder ze werden aangeboden. Hij zou voor satan moeten neerbuigen en hem aanbidden. Maar Hij zei:

Toen zei Jezus tegen hem: Ga weg, satan, want er staat geschreven: De Heere, uw God, zult u aanbidden en Hem alleen dienen.

MATTHEÛS 4:10

Jezus werd dus verzocht door de begeerte van het vlees en door de begeerte van de ogen, en vervolgens door deze verzoeking van de hoogmoed van het leven waar Johannes over spreekt. De hoogmoed van het leven heeft eenvoudigweg te maken met egocentrisch, egoïstisch, arrogant en ambitieus zijn, en voor jezelf een positie nastreven die misschien niet de positie is die God voor je wil, maar die jij vanwege je hoogmoed verlangt.

Satan verzocht Jezus om van de tinne van de tempel te springen. Alle mensen zouden Hem dan zien en Hem eren als de Koning, de Zoon van God. Dat zou Zijn hoogmoed en Zijn ambitie hebben aangesproken. Maar Jezus wees dat af, zoals Hij ook de andere

begeerten afwees, en gehoorzaamde in plaats daarvan Zijn Vader.

Het punt is dat Johannes drie dingen noemt die in de wereld zijn: de begeerte van het vlees, de begeerte van de ogen en de hoogmoed van het leven. Jezus werd op alle drie deze manieren verzocht. In Hebreeën hoofdstuk 4 staat zelfs dat Jezus op alle punten verzocht werd zoals wij, maar zonder zonde.

Want wij hebben geen Hogepriester Die geen medelijden kan hebben met onze zwakheden, maar Een Die in alles op dezelfde wijze als wij is verzocht, maar zonder zonde.

HEBREEËN 4:15

Hij leefde niet in een modern computertijdperk. Hoe kon Hij dan alle verzoeken hebben die wij hebben? Hij had niet alle specifieke vormen van verzoeking die wij hebben, maar Hij werd op alle punten verzocht zoals wij: op het punt van de begeerte van het vlees, op het punt van de begeerte van de ogen en op het punt van de hoogmoed van het leven. Jezus werd op al die manieren verzocht, net zoals wij.

Over Eva in de hof van Eden wordt in Genesis 3:6 gezegd dat zij, toen zij verzocht werd om te eten van de boom waarvan God hun had gezegd niet te eten, zag:

En de vrouw zag dat die boom goed was om ervan te eten en dat hij een lust was voor het oog, ja, een boom die begerenswaardig was om er verstandig door te worden; en zij nam van zijn vrucht en at; en zij gaf ook wat aan haar man, die bij haar was, en hij at ervan.

GENESIS 3:6

Daar heb je het. Goed als voedsel is de begeerte van het vlees. Aangenaam voor de ogen is de begeerte van de ogen. Dat de boom begerenswaardig was om er wijs door te worden, is de hoogmoed van het leven. Eva werd op deze drie manieren verzocht, en zij viel. Wij zijn op die manieren verzocht, en wij zijn gevallen. Jezus werd op al diezelfde manieren verzocht, maar zonder te vallen.

Wat ik wil opmerken, is dat Jezus op deze manieren meer verzocht werd dan jij of ik ooit zullen worden. Naar alle waarschijnlijkheid werd Jezus niet alleen binnen die categorieën verzocht, maar werd Hij daarin tot het uiterste op de proef gesteld. Wij hebben bijvoorbeeld honger gehad en zijn misschien zelfs in de verleiding gekomen om te stelen omdat we zo'n honger hadden. Misschien heb jij nog nooit zo'n honger gehad. Misschien had je alleen genoeg honger om een vastenperiode eerder te willen beëindigen dan de bedoeling was. Maar Jezus was de hongerdood nabij toen Hij verzocht werd stenen in brood te veranderen, en Hij bezweek niet.

Ons zijn nog nooit al de koninkrijken van de wereld en hun heerlijkheid aangeboden. Sommige mensen verkopen hun ziel voor veel minder dan dat. Maar Jezus kreeg alles aangeboden wat de wereld te bieden heeft, en Hij wees het af. Zijn verzoeken waren veel extremer dan de onze.

Bovendien waren Zijn verzoeken zwaarder omdat Hij er niet aan toegaf. Een verzoeking verdwijnt zodra je eraan toegeeft, maar Jezus gaf er niet aan toe. Wanneer je niet aan een verzoeking toegeeft, heb je een grotere strijd. Je hebt meer om tegen te vechten. Jezus werd bij deze gelegenheid dus werkelijk geconfronteerd met een hevige worsteling met verzoeking, en ik denk dat dit heel betekenisvol is.

2

Hoe de duivel Jezus benaderde

Ik zou ook het volgende willen opperen. In het verhaal waarin Jezus door de duivel wordt verzocht, wordt verteld dat de duivel naar Hem toe komt, Hem meeneemt naar de tinne van de tempel en Hem meeneemt naar een hoge berg om Hem dingen te laten zien. Wat ervoer Jezus precies op dat moment? Zag Hij de duivel werkelijk? Verscheen de duivel toen aan Hem? Vervoerde de duivel Jezus lichamelijk van de ene plaats naar de andere?

Dat is mogelijk. Het is mogelijk dat het zo gegaan is, en zo staat het er beslist. Zo klinkt het. Maar de tekst zou nog steeds volledig recht worden gedaan als we die op een iets andere manier zouden begrijpen. Mogelijk kwam de duivel naar Hem toe zoals hij naar

ons toe komt: niet zozeer door ons in een zichtbare verschijning tegemoet te treden, maar door via ingevingen op subtiele wijze tot onze gedachten te spreken.

Ik zou het niet erg verleidelijk vinden als de duivel aan mij verscheen en zei: 'Buig voor mij neer en aanbid mij.' Dat zou ik helemaal niet verleidelijk vinden. Weet je waarom? Omdat ik zou zien dat hij de duivel was, ik zou weten wat er op het spel stond en ik zou zeggen: 'Geen sprake van.'

Ik kan werkelijk niet zeggen dat ik ooit in de verleiding ben gebracht om de duivel te aanbidden. Maar bij de meeste verleidingen die op mij afkomen, is de duivel niet aan mij verschenen. Dat zou het te gemakkelijk maken om hem te weerstaan. Het zou het te gemakkelijk maken om hem te herkennen en te weten wat er aan de hand was. Maar meestal komt de duivel, fluistert hij in mijn gedachten en geeft hij mij suggesties. En dan komt het niet bij me op dat ik het zelf niet ben. Wanneer je denkt dat het je eigen gedachten zijn, ben je niet op je hoede. Je... je bent toch niet op je hoede voor jezelf? Nou, dat zou je wel moeten zijn, maar vaak ben je dat niet. De duivel heeft veel meer succes door zichzelf te verbergen dan door zichzelf te onthullen, en door subtiel te zijn dan door overduidelijk te werk te gaan. Het zou me niet verbazen als hij ook zo tot Jezus kwam. Met andere woorden, we zouden Jezus niet noodzakelijk tegenover de duivel zien staan, terwijl ze elkaar recht in de ogen kijken. Het kan heel goed zijn dat de duivel tot Jezus kwam zoals hij tot ons komt. Hij fluisterde in Zijn gedachten en deed Hem deze suggesties, maar Jezus herkende dat het de duivel was en weerstond hem daarom.

Ook wanneer er staat dat de duivel Hem naar deze plaats bracht, Hem dat liet zien, enzovoort, kan Jezus lichamelijk naar verschillende plaatsen zijn gebracht. Maar het kan ook zijn dat dit in een visioen gebeurde. Misschien bracht de duivel Jezus eenvoudig beelden hiervan voor de geest en liet hij Jezus Zich voorstellen dat Hij hier was en dit alles zag: 'Je kunt dit allemaal krijgen als Je alleen maar dit of dat doet.' We kunnen het werkelijk niet zeggen. Jezus is misschien de hele tijd in de woestijn geweest, en al deze verleidingen kunnen zich in Zijn gedachten hebben afgespeeld, in plaats van dat Hij werkelijk lichamelijk naar verschillende plaatsen werd gebracht om deze dingen te zien en te horen.

We kunnen het werkelijk niet met zekerheid zeggen, en sommigen denken misschien dat het niet eens zo de moeite waard is om hierover na te denken. Maar ik denk dat het wel de moeite waard is, want als Jezus de duivel van aangezicht tot aangezicht zag, zou Zijn verleiding volgens mij veel minder een beproeving zijn geweest. Jezus zou, net als jij of ik, en zeker nog veel meer dan wij, de duivel vastberadener, feller en resoluter weerstaan als Hij de duivel kon zien en wist dat de duivel daar was. Maar als de duivel Hem ongemerkt benaderde en dingen in Zijn gedachten fluisterde waarvan Hij niet onmiddellijk wist dat ze van de duivel kwamen, zou Hij niet op Zijn hoede zijn. Dan zou het gevaar veel groter zijn dat Hij ze niet zou herkennen en niet de vastberadenheid zou hebben om weerstand te bieden.

3

Kon Jezus zondigen?

Er zijn mensen die zeggen dat Jezus niet anders kon dan weerstand bieden. Ze zeggen dat het onmogelijk was dat Hij kon zondigen, omdat Jezus God was. Deze leer wordt de onmogelijkheid van Christus om te zondigen genoemd. Veel goede christenen hangen die aan. Zij zeggen dat Jezus de goddelijke natuur bezat en dat God niet kan zondigen, en dat Jezus daarom niet kon zondigen. Maar ik denk dat dit niet is wat de Bijbel aangeeft. De Bijbel lijkt aan te geven dat het een verbazingwekkende, heldhaftige prestatie was dat Jezus grote verleidingen doorstond en toch niet zondigde, en dat Hij met verleidingen zoals de onze werd geconfronteerd.

Wanneer ik word verleid, word ik verleid binnen een situatie waarin ik werkelijk kan zondigen. Als ik werkelijk niet zou kunnen zondigen, zou er geen echte verleiding zijn om het te doen, als het niet iets is wat ik zou kunnen doen. En ik denk dat als Jezus' verleiding op die van mij leek, Hij Zich in een situatie moet hebben bevonden waarin Hij werkelijk de keuze kon maken om die dingen te doen.

Maar dat is niet alles. Ik besef dat God niet kan zondigen, dat Jezus God was en dat Hij de goddelijke natuur in Zich had. Maar Jezus had ook de menselijke natuur, en de menselijke natuur heeft veel dingen die God niet heeft. Mensen worden bijvoorbeeld moe. God wordt niet moe. In Jesaja 40 wordt heel duidelijk gemaakt dat de Heere God

nooit vermoeid raakt. Hij sluimert of slaapt nooit. Maar Jezus raakte vermoeid, en Hij sluimerde en sliep. Waarom? Omdat Hij de menselijke gestalte had. Hij was God, maar Hij had ook de menselijke natuur en daarom had Hij menselijke zwakheid.

Jezus kreeg ook honger. We hebben geen reden om te geloven dat God ooit honger krijgt. Jezus stierf. We weten dat God niet kan sterven, maar de mens Jezus kon dat wel. En als Jezus vermoeid kon raken, wat God niet kan, en Jezus kon sterven, wat God niet kon, en als Jezus zelfs verleid kon worden, terwijl er in Jakobus staat:

Laat niemand zeggen, als hij verzocht wordt: Ik word door God verzocht. God immers kan niet verzocht worden met het kwade en Hijzelf verzoekt niemand.

JAKOBUS 1:13

dan kan er geen serieus argument worden aangevoerd dat Jezus niet kon zondigen, alleen maar omdat God niet kon zondigen. Ik denk dat dit een inconsistente conclusie zou zijn.

Ik geloof wel dat Jezus nooit heeft gezondigd, maar ik vind het des te opmerkelijker omdat ik geloof dat Hij heel goed in staat was te zondigen als Hij ervoor had gekozen dat te doen, net zoals jij en ik daartoe in staat zijn. Maar veel christenen denken daar anders over, en ik zou daarover geen ruzie met hen willen maken. Zo begrijp ik de passages eenvoudigweg.

4

Jezus neemt de prediking van Johannes over

Laten we nu wat verdergaan in Mattheüs 4. In vers 12 lezen we:

Toen Jezus gehoord had dat Johannes overgeleverd was, keerde Hij terug naar Galilea.

MATTHEÛS 4:12

Hij verliet Nazareth en ging in Kapernaüm wonen, aan het meer, in het gebied van Zebulon en Naftali. Zo werd vervuld wat door de profeet Jesaja gesproken was: Land van Zebulon en land van Naftali, aan de weg naar de zee, aan de overzijde van de Jordaan, Galilea van de heidenen. Het volk dat in duisternis zat, heeft een groot licht gezien; over hen die in het land en de schaduw van de dood zaten, is een licht opgegaan.

MATTHEÛS 4:13-16

Van toen af begon Jezus te prediken en te zeggen: Bekeer u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen.

MATTHEÛS 4:17

Jezus begon in het openbaar te prediken nadat Johannes gevangengezet was. Blijkbaar bracht Jezus na Zijn doop bijna een jaar in onbekendheid door. We weten niet of het een vol jaar was, maar er is reden om aan te nemen dat het vele, vele maanden waren, en het kan wel een jaar zijn geweest. De meeste Bijbelgeleerden geloven dat Jezus' bediening drieënhalve jaar duurde. Aan het begin van die bediening was er na de doop een periode van ongeveer een jaar waarin Jezus grotendeels onbekend bleef. Een deel van die tijd was Hij natuurlijk in de woestijn, waar Hij door de duivel verzocht werd. Maar er vonden nog andere gebeurtenissen plaats, die in het Evangelie van Johannes zijn opgetekend, voordat Johannes gevangengezet werd en voordat Jezus in het openbaar begon te prediken. Jezus deed wel dingen, maar Hij baarde niet echt veel opzien. Hij maakte er geen groot vertoon van.

In die tijd riep Hij enkele apostelen. Daarover lezen we niet bij Mattheüs. Mattheüs slaat het over. Maar in het Evangelie van Johannes lezen we dat Jezus in die tijd Jakobus en Johannes, Petrus en Andreas ontmoette, en ook Filippus en Nathanaël. Hij veranderde ook het water in wijn op het feest te Kana. Ook dreef Hij de geldwisselaars uit de tempel in Jeruzalem, zoals opgetekend staat in Johannes hoofdstuk 2. Ook had Hij een gesprek met Nicodemus en met de vrouw bij de bron. Deze gebeurtenissen staan opgetekend in Johannes hoofdstuk 3 en 4.

Afgezien van deze paar dingen die in Johannes zijn opgetekend, weten we bijna niets over Jezus' leven tussen het moment waarop Hij uit de woestijn terugkwam nadat Hij verzocht was, en het moment waarop Hij begon te prediken. Mattheüs, Markus en Lukas gaan eenvoudigweg direct van de verzoeking van Jezus naar de prediking van Jezus. Maar het Evangelie van Johannes vertelt ons dat er tussendoor een aantal dingen gebeurden. Die dingen hebben misschien verscheidene maanden in beslag genomen, wellicht wel een jaar.

Maar toen Johannes de Doper gevangengezet werd, begon Jezus dezelfde boodschap te prediken die Johannes gepredikt had. Johannes had gepredikt dat het Koninkrijk van God nabij was, of dat het Koninkrijk der hemelen nabij was. Nu werd Johannes gevangengezet, en we zien dat Jezus vanaf dat moment begon te prediken en te zeggen, zoals hier in vers 17 staat:

‘Bekeer u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen.’ Jezus nam dus eenvoudigweg de fakkel over die Johannes had laten vallen toen hij gevangengenomen werd.

Hier wordt ons niet verteld hoe Johannes in de gevangenis terecht kwam. Het interessante is dat hij niet gevangengezet werd door de Joodse autoriteiten, die zich ernstig door hem bedreigd voelden. Herodes, de koning van Galilea, Herodes Antipas, zette hem gevangen. Dat gebeurde omdat Johannes hem herhaaldelijk berispte omdat hij in een overspelige verhouding leefde met de vrouw van zijn broer. Zoals Lukas ons vertelt, berispte Johannes Herodes ook om elk ander kwaad dat Herodes deed. Uiteindelijk werd Johannes gevangengezet. Na verloop van tijd werd hij zelfs onthoofd, maar dat komt later. Op dit punt lezen we alleen over zijn gevangenschap. Johannes zat enige tijd in de gevangenis. Toen hij zich niet meer vrij kon bewegen om dit Evangelie te prediken, begon Jezus het te prediken.

5

Het licht breekt aan in Galilea

Jezus' prediking begon in het noordelijke gebied van Israël. Niet beneden in Judea, niet in Jeruzalem, niet in de buurt van de hoofdstad, het religieuze centrum, maar boven in Galilea. Galilea werd het Galilea van de heidenen genoemd. Want hoewel het binnen het grondgebied van Israël lag, woonden er in feite meer heidenen dan Joden. Het gebied waar Jezus begon te prediken, bij Kapernaüm aan het Meer van Galilea, lag om precies te zijn in de streek die in de tijd van het Oude Testament aan de stammen Zebulon en Naftali gegeven was.

Het Joodse volk was natuurlijk verdeeld in twaalf stammen, en in de tijd van Jozua hadden die stammen elk een bepaald deel van het land toegewezen gekregen. In de tijd van Jezus waren deze toewijzingen niet meer van belang, omdat tien van de stammen zevenhonderd jaar vóór Christus verdwenen waren. Ze waren in ballingschap weggevoerd en nooit teruggekeerd, en daarom waren de stamgebieden niet langer aan de orde. Maar de reden waarom Mattheüs vermeldt dat Jezus predikte in het gebied van Zebulon en Naftali — stammen die daar niet meer waren — was dat hij daarin de vervulling zag van een profetie in Jesaja.

Deze profetie staat in Jesaja hoofdstuk 9, vers 1 en 2. Daar wordt eerst het gebied van Zebulon en Naftali genoemd, aan de weg naar de zee — dat wil zeggen: het Meer van Galilea — en vervolgens staat er:

Het volk dat in duisternis wandelt, zal een groot licht zien. Zij die wonen in het land van de schaduw van de dood, over hen zal een licht schijnen.

JESAJA 9:1-2

Het is duidelijk dat dit geen letterlijke profetie is die Jezus vervulde. Meestal spraken de profeten niet in letterlijke bewoordingen. Jezus vervulde sommige profetieën wel letterlijk, zoals de profetie waarin staat dat Hij in Bethlehem geboren zou worden.

Maar in dit geval gaat het over een dag die aanbreekt. Er zitten mensen in het gebied van Zebulon en Naftali in duisternis, en het is alsof de zon opkomt. De dag breekt voor hen aan; het licht is opgegaan.

Deze dageraad is natuurlijk symbolisch. Die stelt het aanbreken van een geestelijke dag voor. Toen Johannes de Doper geboren werd, profeteerde zijn vader over hem dat de Dageraad, of de dageraad uit de hoogte, Gods volk bezocht had. Dat Jezus naar de aarde kwam, was geestelijk gesproken als een zonsopgang.

Zijn wederkomst zal volgens Petrus ook als een zonsopgang zijn. In 2 Petrus, hoofdstuk 1, vers 19, staat:

En wij hebben het profetische woord, dat vast en zeker is, en u doet er goed aan daarop acht te slaan als op een lamp die schijnt in een duistere plaats, totdat de dag aanbreekt en de morgenster opgaat in uw hart.

2 PETRUS 1:19

Dat is de komst van Jezus. De dagster is de morgenster. Wanneer Jezus terugkomt, breekt er een nieuwe dag aan. De tijd vanaf het moment dat Jezus hier tweeduizend jaar geleden vertrok totdat Hij terugkomt, wordt vergeleken met de nacht. Paulus zei in Romeinen:

De nacht is ver gevorderd en de dag is nabijgekomen. Laten wij dus de werken van de duisternis afleggen en de wapens van het licht aandoen.

ROMEINEN 13:12

Dus zowel de eerste komst van Jezus als de tweede komst van Jezus zijn als het aanbreken van de dag. Hier zag het volk Israël de dag aanbreken in het onderwijs van Jezus. Hierover zullen we nog meer zeggen.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- 1 Johannes 2:15-17
- Mattheüs 5:28
- Prediker 2:10
- Spreuken 22:9
- Mattheüs 6:22-23
- Mattheüs 4:10
- Hebreëën 4:15
- Genesis 3:6
- Jakobus 1:13
- Mattheüs 4:12
- Mattheüs 4:13-16
- Mattheüs 4:17
- Jesaja 9:1-2
- 2 Petrus 1:19
- Romeinen 13:12

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.